

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Marie Kocourkové a soudkyň JUDr. Magdaleny Ježkové a Mgr. Heleny Konečné ve věci žalobkyně společnosti **DERS, s.r.o., se sídlem v Hradci Králové, Polákova 737/1**, zast. Mgr. Radovanem Hrubým, advokátem v Praze 1, Řeznická 1967/3, proti žalovanému **Odvolacímu finančnímu ředitelství se sídlem v Brně, Masarykova 427/31**, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31. října 2013, čj. 26999/13/5000-24700-711175, **t a k t o :**

Žaloba se z a m í t á .

O d ů v o d n ě n í :

Včas podanou žalobou namítala žalobkyně nezákonnost shora identifikovaného rozhodnutí, jímž žalovaný zamítl její odvolání do platebního výměru na odvod za porušení rozpočtové kázně vydaného Finančním úřadem pro Královéhradecký kraj, kterým byl vyměřen odvod do Národního fondu ve výši 3.907.156 Kč

I. Obsah žalobních námitek

V žalobě uvedla, že odvod za porušení rozpočtové kázně se týká peněžních prostředků poskytnutých Ministerstvem průmyslu a obchodu na základě rozhodnutí, a to na projekt „Centrum výzkumu, vývoje a inovací IT“ (dále jen „CVVI“). K porušení rozpočtové kázně mělo dle správce daně dojít tím, že ve třech případech byla porušena pravidla pro výběr dodavatelů, a to u zakázky na „rekonstrukci objektu CVVI“ (dále jen „rekonstrukce objektu“), dále „benchmarkingovou studii“ (dále i jen „studie“) a konečně „konzultační služby zaměřené ke zvýšení kvality v rámci CVVI“ (dále jen „konzultační služby“).

K věci uvedla, že je malou českou společností vyvíjející software pro oblast výzkumu, školství a zdravotnictví. Byla založena před 14 lety. Její obrat byl

source not found.

v posledních pěti letech v rozmezí 30 až 40 mil. Kč, zisk 1 až 3 mil. Kč. Uvedla, že byla jako jiné subjekty nucena vyrovnat se s narůstající konkurencí v oblasti informačních technologií (dále jen „IT“) a ekonomickou krizí. Nepředpokládala, že přidělená dotace, která měla podpořit její konkurenceschopnost, může být příčinou ukončení její činnosti. V březnu roku 2007 zakoupila starší nemovitost za 7,5 mil. Kč. Tu chtěla postupně zrekonstruovat a vybudovat si vlastní sídlo. Předběžný odhad na rekonstrukci činil 8 mil. Kč. Žalobkyně proto zažádala bankovní úvěr. Plánovala rozšíření budovy o jedno nadzemní podlaží, které chtěla vybudovat pomocí nového dotačního programu ICT a strategické služby. Výzva dotačního programu byla vyhlášena dne 2. 1. 2008, náplň programu zcela odpovídala jejím budoucím záměrům, proto žalobkyně vypracovala projekt a v dubnu 2008 podala registrační žádost. Přestože si nebyla dosud jistá, zda jí dotace bude přidělena, musela postupovat při výběru dodavatele dle zákona č. 137/2006 Sb., veřejných zakázkách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o veřejných zakázkách“). Dále uvedla, že při tvorbě projektů zjistila, že původní odhad rekonstrukce byl významně podceněn. Nový odhad se pohyboval mezi 13 až 15 mil. Kč. Navýšení dodavatel projektu zdůvodnil dříve nerozpoznaným horším stavem budovy a podloží. Žalobkyně upozornila, že nově odhadnuté náklady byly pouze z vlastních prostředků nezafinancovatelné, rozhodla se tedy část stavby financovat z dotace. Výběrové řízení z časových důvodů bylo vyhlášeno v květnu 2008, a to v situaci, kdy ještě nebyla podána úplná žádost o dotaci, takže žalobkyně její výši neznala. Zadání veřejné zakázky splňující podmínky zákona o veřejných zakázkách bylo tedy značně problematické. Úvěr byl žalobkyni poskytnut až počátkem roku 2009. Smlouvu s vítězným uchazečem uzavřela žalobkyně dne 25. 6. 2008, v červenci roku 2008 podala žádost o dotaci. Ta jí byla poskytnuta ve výši 7,5 mil. Kč.

Dotace měla být v souladu s žádostí využita na vybudování prostor pro 20 pracovníků, nákup informačních technologií, zlepšení procesu vývoje software formou externích konzultačních služeb a také na vytvoření studie, která by žalobkyni pomohla při průniku na zahraniční trhy. Žalobkyně pak vyčlenila pracovníka, který se převážnou částí svého pracovního úvazku věnoval pouze správě dotace. Rekonstrukce objektu byla dokončena na konci července roku 2009. Součástí rekonstrukce byla i klimatizace, kterou nebylo možno namontovat, neboť nebyly provedeny vnitřní a vnější omítky a fasády. Žalobkyně tak smlouvu ukončila ve stanoveném termínu, klimatizační jednotky převzala, dodavatelé zaplatila, sepsala protokol o neshodě a nenamontovanou klimatizaci klasifikovala jako vadu způsobenou na straně zadavatele. Dále žalobkyně uvedla, že se její finanční situace zhoršovala, proto se s dodavatelem dohodla na posečkání s placením. Dle zákona o veřejných zakázkách však byla realizována část zakázky v takovém objemu, že byly pokryty uznatelné náklady. Další náklady rekonstrukce byly sice náklady projektu, ale neuznatelné náklady, které nepodléhají podmínkám dotace. Jednalo se o vlastní prostředky žalobkyně. Jediná podmínka, která musela být splněna, byl termín kolaudace do 31. 12. 2010. Žalobkyně proto s obavami vypsala další výběrové řízení na realizaci zbylé části rekonstrukce. Dne 26. 8. 2009 uzavřela smlouvu z firmou ASJ, s.r.o., která rekonstrukci dokončila. Kolaudace proběhla k datu 12. 7. 2010.

1.Rekonstrukce objektu

K otázce rekonstrukce objektu žalobkyně uvedla, že veřejná zakázka na stavební práce byla uveřejněna dne 7. 5. 2008 v obchodním věstníku. Jejím předmětem byla rekonstrukce objektu, včetně statického zajištění základu,

source not found.

znovupravení vnitřních rozvodů, vytápění, rekonstrukce střechy a podkroví, výměna oken, zateplení budovy, změny vnitřních dispozic, a rekonstrukce oplocení a vytvoření zpevněných ploch. Předpokládaná hodnota zakázky byla 16,5 mil. Kč. Na základě předložených nabídek byla jako vítězná vybrána nabídka společnosti Hradecká inženýrská, obchodní a stavební, s.r.o. (dále jen „HIOSS, s.r.o.“). Dodavatel tak byl dle žalobkyně vybrán v souladu se zákonem o veřejných zakázkách, a pravidly pro poskytnutí dotací. Upozornila, že odhad celkových nákladů na rekonstrukci objektu byl však v okamžiku uzavírání smlouvy o dílo výrazně vyšší než částka, se kterou žalobkyně počítala v době, kdy tvořila žádost o dotaci a vyjednávala bankovní úvěr. Odhad nákladů původně činil necelých 7 mil. Kč, následně však byl značně navýšen na 15 mil. Kč. Žádost o dotaci a dojednaný bankovní úvěr kalkulovaly s odhadem 7 mil. Kč. Z těchto důvodů si žalobkyně vyhradila v zadávací dokumentaci právo uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu o dílo pouze na část díla. Navíc v průběhu rekonstrukce došlo na straně žalobkyně k neočekávaným finančním těžkostem. V důsledku těchto finančních těžkostí došlo v průběhu rekonstrukce k opakovaným pozastavením plateb společnosti HIOSS, s.r.o. S touto společností byl ohrožen konečný termín rekonstrukce objektu, proto se žalobkyně rozhodla vybrat jiného dodavatele. Realizací vrchní části rekonstrukce objektu byly splněny rozpočtové podmínky dotačního projektu. Další část rekonstrukce byla již v této fázi financována z vlastních finančních prostředků žalobkyně. Na tyto prostředky se již nevztahovaly podmínky, které platily pro uznatelné náklady, zvláště pak nutnost výběru dodavatele. Žalobkyně tak byla přesvědčena, že podmínky výběru dodavatele dle zákona o veřejných zakázkách se týkají pouze veřejných prostředků.

Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že vyhrazením práva realizovat pouze část zakázky zvolila optimální formu zadávání pro danou situaci. Umožnila totiž výběr dodavatele schopného realizovat zakázku jako celek, v co nejkratším čase a pohodlně splnit závazné termíny dotačního projektu. Jejím záměrem totiž bylo realizovat zakázku jako celek s vítězným uchazečem, byť si v zadávací dokumentaci vyhradila právo zakázku rozdělit. V době zadání veřejné zakázky nevěděla, jaké budou úvěrové podmínky a jaká bude konečná schválená verze rozpočtu projektu. Nastala situace, že byla schválena dotace na rekonstrukci budovy ve výši 3,5 mil. Kč, úvěr nebyl schválen a nebyla jasná ani jeho konečná výše a úvěrové podmínky. Žalobkyně proto využila právo vyhrazené v zadávací dokumentaci a uzavřela s vítězným uchazečem smlouvu na část zakázky, která byla z hlediska rekonstrukce smysluplná a z hlediska výše finančního závazku možná. Měla za to, že výběrové řízení proběhlo transparentně, nediskriminačně se zachováním rovného přístupu. Žalobkyně si uvědomovala, že hodnocení transparentnosti, nediskriminace a rovného přístupu jsou kritéria, která jsou zatížena velkou mírou subjektivity. Upozornila, že transparentnost byla zajištěna především průhledným a dostupným informováním dotčených subjektů a veřejnosti. Všechny dokumenty týkající se veřejné zakázky byly řádně zveřejněny a zpřístupněny. Zdůraznila, že výběrové podmínky na dodavatele nebyly její svévolí, ale situací, ve které se ne vlastním zaviněním ocitla. Žalobkyně nesouhlasila se závěrem žalovaného, že pokud by specifikovala rozdělení předmětu, mohlo by se do výběrového řízení přihlásit více uchazečů. K tomu uvedla, že všichni uchazeči měli stejné podmínky. Pokud by specifikovala rozsah části zakázky, pak by se hlásili uchazeči, kteří jsou stejně jako v prvním případě schopni realizovat celek. Navíc by se hlásili ti, kterým se nevyplatí jít do zakázky rizikem, že budou realizovat pouze zanedbatelnou část. Naopak by se nehlásili ti, pro které by navržená část byla

source not found.

z jejich pohledu nevýhodná. Žalobkyně vyslovila přesvědčení, že vyhrazením práva realizovat dopředu nespecifikovanou část zakázky byli vyselektováni uchazeči, kteří měli pro plnění zakázky vhodné předpoklady, které odpovídaly požadavkům zadavatele, tedy žalobkyně. Pozice vítězného uchazeče by tedy byla s ohledem na nabízenou cenu za jakýchkoliv okolností zachována, neboť ten nepochybně podal nejlepší nabídku v podobě nejkratšího termínu realizace za nejnižší ceny, ať už na celou zakázku či její jednotlivé jednotky. Žalobkyně znovu zmínila, že právo rozdělit předmět veřejné zakázky si vyhradila hlavně proto, aby předešla možným obtížím v případě nepříznivé finanční situace, aby se nedostala do situace, kdy nemůže dostat svým sjednaným finančním závazkům. Podotkla, že smlouva o dílo uzavřená s vítězným uchazečem se závazně týkala etapy představující svým rozsahem 70 % celkové vysoutěžené ceny, jednalo se tedy o převážnou část celkové rekonstrukce. Následně uzavřela smlouvu o dílo dne 26. 8. 2009 s další společností, a to poté, co tuto společnost obeznámila s problémem financování projektu. Nová společnost přitom vytvořila nabídku na základě zadávací dokumentace ve stejné struktuře, jako byly nabídky získané v rámci veřejné zakázky. Dodavatel tak byl vybrán, uznatelné náklady byly vynaloženy, rekonstrukce byla ukončena v kolaudačním termínu. Žalobkyně měla za to, že smlouva, která byla následně uzavřena s vítězným uchazečem, vycházela ze zadávací dokumentace. Připustila, že mezi návrhem smlouvy a uzavřenou smlouvou existují rozdíly. Podepsaná smlouva však odpovídá požadavkům zadávací dokumentace. Vzhledem k tomu, že předmět byl rozdělen na jednotlivé výpočty, a že realizovaná část byla dána podmnožinou těchto výpočtů, je pak zcela jasné, že kterýkoliv z dalších uchazečů by identickým transparentním a přezkoumatelným způsobem vytvořil identický seznam výměr, který by se lišil pouze cenou. Žalobkyně tedy vítěznému uchazeči sdělila, jakou část zakázky se rozhodla realizovat. Jakožto zadavatel si nemohla počínat netransparentně, protože každá dílčí část byla dána vždy seznamem výpočtu výměr a uchazeč v nabídce nacenil každou výměru jednotkovou cenou. Byla proto názoru, že postupovala transparentně a její postup byl i plně přezkoumatelný. K otázce klimatizace pak uvedla, že byla nakoupena před vysoutěženým termínem, ale její montáž nebyla provedena ve vysoutěženém termínu. Žalobkyně pak dodatkem pouze ukončila smlouvu o dílo v termínu stanoveném ve smlouvě a dohodla vypořádání v souladu se smluvními podmínkami smlouvy o dílo. Žalobkyně se domnívala, že neexistovala jiná zákonná možnost, jak danou situaci řešit, než klimatizaci namontovat a zase ji odmontovat a riskovat její poškození nebo do protokolu lživě uvést, že klimatizace byla namontována a riskovat, že dodavatel po dokončení vnitřních omítek montáž klimatizace odmítne s odkazem na lživý protokol.

2. Studie

Žalobkyně uvedla, že tato veřejná zakázka na služby byla dne 17. 2. 2010 uveřejněna v obchodním věstníku. Cílem průzkumu byl popis konkurence, situace na trhu, definice vlastní přidané hodnoty a trendy trhu jako odbytiště. Na základě výzkumu byl vypracován plán pro rozložení obchodních aktivit a tvorby nových produktů. V zadávací dokumentaci žalobkyně stanovila jako kvalifikační předpoklady oprávnění k podnikání a dále seznam minimálně dvou zakázek s mezinárodní působností realizovaných v posledních třech letech. Pro tuto veřejnou zakázku určila dvě hodnotící kritéria, a to cena bez DPH s váhou 60 % a navrhované řešení s váhou 40 %. Ve vymezené lhůtě byla žalobkyni doručena jediná nabídka sdružení Centrum komunitní práce v Ústí nad Labem, občanské sdružení (dále jen „CKP“). Tento uchazeč dle žalobkyně splnil veškeré požadavky uvedené v zadávací

source not found.

dokumentaci, a proto s ním dne 7. 4. 2010 byla uzavřena smlouva o dílo. Správce daně však žalobkyni vytkl, že činnosti sdružení CKP nejsou ve shodě s požadavky na vypracování studie a že povaha předmětu veřejné zakázky a tvorba metodických materiálů se váží k posláním sdružení, které však v žádném z bodů svých stanov blíže neuvádí, že by jeho posláním bylo vypracování studie v oblasti rozvoje informačních technologií, která byla předmětem zakázky. K tomu žalobkyně uvedla, že odbornost pro zhotovení studie není ve znalosti informačních technologií, ale ve znalosti metodiky průzkumu trhu a hodnocení obchodních a pracovních příležitostí. Zdůraznila, že obě kvalifikační kritéria, tedy doklad opravňující k podnikání a seznam minimálně dvou zakázek s mezinárodní působností, uchazeč splnil. Žalobkyně naopak vyslovila přesvědčení, že pokud by jednala v souladu s výtkou žalovaného, dopustila by se porušení principu nediskriminace zadávacího řízení veřejné zakázky. Pokud by totiž vyloučila uchazeče na základě skutečnosti, která nebyla zadávací dokumentací požadována a nebyla pro realizaci díla rozhodná, jednalo by se o zcela zjevné diskriminační jednání. Připomenula, že na základě zmíněné studie byla vytvořena aplikace pro podporu mezinárodní výměny orgánů. Aplikace za posledních 18 měsíců pomohla zachránit životy několika dětských pacientů, kteří podstoupili transplantaci díky rychlému přenosu informací o mezinárodně dostupných orgánech. Žalovaný žalobkyni vytkl, že v zadávací dokumentaci chybí formulace konkrétních požadavků, takže kritéria nejsou následně přezkoumatelná. Žalobkyně konstatovala, že dle jejího názoru stanovení hodnoty hodnotícího kritéria „cena“ není rozporováno, protože je jednoznačné. V případě kvalitativního kritéria „navržené řešení realizace“ žalobkyně vycházela ze znění zákona o veřejných zakázkách, v němž jsou v jeho ust. § 78 odst. 4 specifikovány příklady možných kvalitativních kritérií použitelných při hodnocení ekonomické výhodnosti nabídky. Žalobkyně uvedla, že bylo osloveno celkem 5 zájemců, přičemž u dvou z oslovených zájemců žalobkyně předpokládala, že by studii mohli dodávat v požadované kvalitě. Zadávací dokumentaci si však vyzvedl pouze 1 uchazeč a ten podal nabídku a byla s ním uzavřena smlouva. Ve svém důsledku tak hodnotící kritéria nebyla účinně použita, protože nebylo s čím srovnávat. Zadáání bylo nediskriminační, protože nebylo koho diskriminovat.

3. Konzultační služby

Tato veřejná zakázka, jak žalobkyně uvedla, byla dne 19. 5. 2010 uveřejněna obchodním věstníku. Žalobkyně v zadávací dokumentaci popsala poptávané služby, termín ukončení realizace dne 31. 12. 2012, předpokládanou cenu stanovila do maximální výše 2 mil. Kč bez DPH. Pro tuto veřejnou zakázku byla stanovena dvě hodnotící kritéria, a to cena bez DPH s váhou 40 % a navržené řešení s váhou 60 %. Žalobkyně obdržela jedinou nabídku, a to od společnosti LEAN Consulting, s.r.o. (dále jen „LC“) s nabídkovou cenou 1 171 000 Kč bez DPH. Tato nabídka odpovídala zadávací dokumentaci, byla ohodnocena plným počtem bodů a dne 30. 6. 2010 byla s danou společností uzavřena smlouva o dílo. K výtce správce daně a žalovaného, že žalobkyně uvedla nedostatečná hodnotící kritéria, když mezi hodnotící kritéria zařadila cenu bez DPH s váhou 40 % a navržené řešení s váhou 60 % žalobkyně konstatovala, že hodnotící kritéria považuje za dostatečná a dostatečně upřesněná.

4. Další žalobní námítky

Žalobkyně zdůraznila, že při postupu správce daně žalovaného došlo k zásadnímu porušení jejich práv.

source not found.

a/ Nedostatečné zohlednění důkazů, nedostatečné vyjádření se k důkazům

Žalobkyně uvedla, že správce daně ani žalovaný nevzali v potaz žalobkyní navržené důkazy a k uváděným skutečnostem se řádně nevyjádřili. Posuzovali tak zejména skutečnosti jdoucí k tíži žalobkyně a k jiným důkazním prostředkům nepřihlédli. Žalobkyně tak měla za to, že ani žalovaný ani správce daně nevěnovali jejím argumentům do hloubky pozornost a nepodrobili je důkladné analýze. Dokonce i žalovaný uvedl pouze strohý popis situace a nevzal v potaz podstatu navrhovaných argumentů. Jeho postup tak žalobkyně nepovažovala za správný, neboť neodpovídal zásadě volného hodnocení důkazů. Odkázala přitom na ust. § 8 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „daňový řád“) a rovněž na ustálenou soudní judikaturu, dle níž „zpráva o daňové kontrole neslouží k prezentaci hypotéz a iracionálních vzorců, jimiž správce daně dokládá své vlastní pochybnosti o údajích tvrzených daňovým subjektem místo toho, aby prováděl dokazování ve vztahu k rozhodným skutečnostem.“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 9. 2008, sp. zn. 7 Afs 71/2008).

b/ Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správce daně a žalovaného

Žalobkyně měla za to, že žalovaný neuvedl dostatečné důvody svého rozhodnutí. Opomněl uvést důvody, které by obstály, a které ho vedly k závěrům uvedeným v napadené rozhodnutí. Jednalo se zejména o argumenty týkající se transparentního a přezkoumatelného postupu realizace veřejné zakázky rekonstrukce objektu, argumenty ohledně financování dokončení rekonstrukce společností odlišnou od vítěze výběrového řízení, argumenty vztahující se k chybě uvedené v projektové dokumentaci, kterou vypracovala společnost ARKO, argumenty týkající se negativních následků jednání žalobkyně při realizaci veřejné zakázky, argumenty ohledně kontroly dohledové skupiny Ministerstva průmyslu a obchodu, argumenty týkající se hodnotících kritérií v případě studie a konzultačních služeb a konečně argumenty, že v průběhu všech výběrových řízení žalobkyně jednala s péčí řádného hospodáře, když se snažila minimalizovat veškeré možné vícenáklady.

c/ Porušení práva na spravedlivý proces

Dle názoru žalobkyně správce daně i žalovaný se nedostatečně vypořádali s jejími argumenty, přitom jejich povinností bylo vypořádat se se vším, co v průběhu řízení vyšlo najevo a co má vztah k projednávané věci. Napadené rozhodnutí tak nesplňovalo požadavky na jasnost, logičnost a vnitřní nerozpornost.

d/ Porušení principu právní jistoty a principu legitimního očekávání

Porušení spatřovala žalobkyně především v subjektivním výkladu zákonných ustanovení, v nepodložených hypotézách a na nich postavených závěrech o netransparentnosti výběrového řízení a dále v nepřihlédnutí k provedené kontrole Ministerstva průmyslu a obchodu a jejím závěrům. To, že dané ministerstvo vůči žalobkyni deklarovalo, že kontrola proběhla v pořádku, je dle názoru žalobkyně pro daňovou kontrolu velmi důležité i ve spojení s faktem, že kontrola byla provedena podstatně dříve než daňová kontrola a byla tak stěžejní pro další postup žalobkyně, která na tyto závěry spoléhala. Správce daně nezohlednil odbornou způsobilost pracovníků daného ministerstva. Zdůraznila, že pracovníci ministerstva jsou jistě odborníky v této oblasti, když předmětem jejich činností je právě také kontrola dotací. Dále žalobkyně upozornila, že údajná porušení zákona o veřejných zakázkách jsou vyslovována žalovaným i správcem daně, coby finančními orgány, přitom

source not found.

kompetence dle daného zákona náležejí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, který je odborníkem na tuto oblast. Navíc považovala za absurdní, že tyto finanční orgány rozhodují o porušení, o důvodech a souvisejících sankcích v případech jakéhokoliv údajného porušení daného zákona, byť by nemělo žádné faktické důsledky. Považovala za sporné, zda jakékoliv porušení může být vůbec kvalifikováno jako porušení podmínky a tím současně jako neoprávněné použití předmětných finančních prostředků bez dalšího.

e/ Materiální aspekt

Žalobkyně vyslovila názor, že při posuzování podstaty domnělých porušení žalovaný ani správce daně nezohlednili materiální aspekt domnělých porušení. Znovu připomněla, že i pokud by vytýkanými skutečnostmi došlo k pochybení, jeho důsledky nezapříčinily žádné negativní dopady a jeho jednáním nebyl nikdo poškozen. Uvedla, že správce daně i žalovaný vzali v potaz pouze formální stránku věci a nezabývali se tím, jak závažné dopady domnělé porušení mělo a jaká by byla situace, kdyby k tomuto domnělému porušení nedošlo.

f/ Likvidační důsledky

Žalobkyně konstatovala, že by vrácení poskytnuté dotace ve vyměřené výši i s úhradou souvisejícího penále pro ni mělo likvidační důsledky, neboť by již nebyla schopna podnikat. Připomenula, že svou činností prospívá společnosti a výsledky její podnikatelské činnosti jsou pro společnost velmi přínosné, poukázala přitom na rozhodnutí Ústavního soudu ze dne 13. 8. 2002, sp.zn. Pl.ÚS 3/02, z něhož uvedla, že „konkrétně v případě pokut stanovených právnickým a fyzickým osobám podnikajícím podle zvláštních předpisů je třeba vycházet z toho, že je vyloučen takový zásah do majetku, v důsledku kterého by byla zničena majetková základna pro další podnikatelskou činnost. Jinými slovy řečeno, nepřipustné jsou takové pokuty, jež mají likvidační charakter.“ Připomenula, že Ústavní soud sice hovoří o pokutách, nicméně v rámci svého nálezu zařazuje pokuty do jedné množiny s daněmi, proto dle názoru žalobkyně je možno daný výrok aplikovat i na její situaci. Připomenula rovněž, že v souladu se současnou judikaturou platí, že při stanovení daňové povinnosti vůči státu musí být v první řadě splněna nutná a svojí podstatou samozřejmá podmínka zákonného zakotvení takové povinnosti. Odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž dovodila, že jak penále, tak obdobný daňověprávní institut, což je v tomto případě vyměřený odvod, musejí odpovídat principu proporcionality a umožňovat alespoň v určité míře individualizaci či moderaci ukládané sankce (rozsudek ze dne 22. 2. 2007, sp. zn. 2 Afs 159/2005).

II. Obsah odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí

V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že obsahem jsou námitky vztahujících se k zadávacímu řízení na veřejnou zakázku rekonstrukce objektu, studii, a konzultační služby.

1. Rekonstrukce objektu centra výzkumu, vývoje a inovací informačních technologií

K této otázce žalovaný, konstatoval, že vítězný uchazeč byl vybrán na základě zisku nejvyššího počtu bodů ze dvou hodnotících kritérií, kterými byla nejen „cena

source not found.

bez DPH“ (váha 50 %), ale i „termín realizace“ (váha 50 %). Uvedl, že nelze jednoznačně dovodit, že by tato nabídka byla na základě pouze jednoho hodnotícího kritéria nejvýhodnější, protože hodnotící kritérium „cena bez DPH“ nemá 100 % váhu. Dle názoru žalovaného se problematika práva uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu pouze na část díla v předmětné situaci nevztahuje přímo ke způsobu stanovení ceny zakázky za pomoci kombinace výpočtu výměr, ale k tomu, že není dopředu známo, na jakou část díla si žalobkyně toto právo vyhradila, a tudíž nebyl předem znám ani rozsah zbylých částí zakázky. Žalovaný dále uvedl, že všichni uchazeči v rámci svých nabídek připravili vlastní návrhy smluv, které byly odlišné v závislosti na nabídnuté ceně, termínu realizace zakázky a podobně. V návrhu smlouvy vítězného uchazeče i samotné smlouvě o dílo, kterou žalobkyně podepsala s vítězným uchazečem, bylo sice uvedeno, že předmětem díla jsou dodávky práce v rozsahu specifikovaném projektovou dokumentací a požadavkem objednatele, nicméně v bodě IV. Cena díla, podbod IV.1.návrhu smlouvy, je uvedeno, že smluvní cena díla je stanovena na základě dohody obou smluvních stran ve výši 13 070 843 Kč bez DPH. Tato částka, jak žalovaný uvedl, odpovídá vysoutěžené ceně, která byla vyhodnocena jako nejnižší ze všech nabídnutých cen potenciálních uchazečů. Naproti tomu v bodě IV.“Cena díla“ podbod IV.1 smlouvy o dílo je uvedeno následující: „Smluvní cena díla – první etapa je stanovena na základě dohody obou smluvních stran ve výši 8 980 000 139 Kč bez DPH“ s doplněním, že „cenová aktualizace v druhé až páté etapě bude provedena před zahájení jednotlivých etap. Jako základ pro oceňování se bude vycházet z kalkulace nákladů z 3/2008 a cenových podkladů platných v době zahájení jednotlivých etap“. Žalovaný zdůraznil, že takto formulované změny ve výsledné ceně, které byly zabudovány do smlouvy o dílo, jsou v rozporu s principem výběrového řízení. Žalobkyně totiž zadávacím řízením nejdříve stanovila cenu bez DPH jako jedno ze dvou hodnotících kritérií, vybraný uchazeč nabídl cenu za projekt ve výši 13.070.843,- Kč bez DPH, a protože se jednalo o cenu, která byla ze všech nabídnutých cen potencionálních uchazečů nejnižší, umístil se na prvním místě a získal tak 100 bodů. Jelikož se na prvním místě umístil i v rámci druhého hodnotícího kritéria, kterým byl termín realizace, stal se celkovým vítězem výběrového řízení. Žalobkyně následně sepsala s vybraným uchazečem smlouvu o dílo, při níž v bodě IV., podbodě IV.1. stanovila jinou cenu bez DPH za jiných podmínek oproti návrhu smlouvy. Tímto způsobem, přestože si vyhradila právo uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu pouze na část díla, zcela ignorovala jedno ze dvou hodnotících kritérií, kterými je cena zakázky bez DPH. Cena zakázky vzešlá z výběrového řízení má být dle žalovaného cenou konečnou.

Dále žalovaný uvedl, že cena realizace díla je jedním ze dvou hodnotících kritérií, podle něhož žalobkyně vybírala vítězného uchazeče. Kritérium bylo pro všechny potencionální uchazeče stejné a rovnocenné. Stejně tak termín realizace je jedním ze dvou hodnotících kritérií, podle něhož žalobkyně vybírala vítězného uchazeče. Žalobkyně sice v zadávací dokumentaci uvedla, že si vyhrazuje právo uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu na část díla, nicméně blíže toto právo nespecifikovala. Vybraný uchazeč poté s žalobkyní uzavřel smlouvu o dílo, která se týkala pouze první etapy realizované zakázky. Členění zakázky na jednotlivé etapy, ani jejich rozsah, ovšem v zadávací dokumentaci nebyly žádným způsobem upraveny. Naproti tomu ve smlouvě o dílo již žalobkyně zakázku rozčlenila do pěti etap, přičemž se s dodavatelem dle kapitoly II. „Předmět díla“ podbod II.2 téže smlouvy dohodla, že „předmětem této smlouvy je první etapa stavebních úprav. Smluvní strany se zavazují vést jednání s cílem uzavřít smlouvy na dodávky dalších etap realizace díla“. Tímto postupem vytvořila žalobkyně dle žalovaného prostor pro

source not found.

uzavření smlouvy o dílo, která nevycházela přímo ze zadávací dokumentace, respektive návrh smlouvy, jenž musel každý z uchazečů v rámci své nabídky žalobkyni předložit. Takový postup žalobkyně v rámci výběrového řízení odporuje principu transparentnosti. Žalovaný upozornil, že smlouva o dílo uzavřená s vítězným uchazečem není identická s návrhem smlouvy, neboť se vzájemně liší v několika bodech, a to v předmětu a ceně díla, platebních podmínkách, době a místě plnění a v údajích o předání a převzetí díla. Žalovaný zdůraznil, že žalobkyně již tím, že si v zadávací dokumentaci vyhradila právo uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu pouze na část díla bez bližší specifikace, nepostupovala zcela transparentním způsobem. V případě, kdy žalobkyně využila práva uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu pouze na část díla, mají potom jednotlivé etapy nižší hodnotou, nežli cena zakázky jako celku. V zadávací dokumentaci ovšem není specifikováno, na jakou část díla si žalobkyně toto právo vyhradila, a tudíž předem nebyl znám ani rozsah zbylých částí zakázky. Stejně tak ze zadávací dokumentace jednoznačně nevyplývá, podle jakých hodnotících kritérií by byl vítězný uchazeč na zbylou část zakázky vybrán. Kdyby byly předem definovány výše popsané okolnosti, do výběrového řízení by se mohl přihlásit mnohem širší okruh potencionálních uchazečů. Žalovaný tak shrnul, že zvolený postup žalobkyně byl neprůhledný, netransparentní, a ve své podstatě i nepřezkoumatelný. Dále žalovaný uvedl, že návrh smlouvy o dílo skutečně není přílohou zadávací dokumentace. Obsah a způsob nabídek zadávací dokumentace je však obsažen taxativním výčtem nutných částí nabídek všech potencionálních uchazečů. Žalovaný upozornil, že žalobkyně na jednu stranu tvrdí, že všechny smluvní podmínky uvedené v návrhu smlouvy jsou identické, naproti tomu uvádí, že vzájemná odlišnost obou dokumentů je dána cenou dílčího plnění kalkulované na základě výčtu výměr tvořícího přílohu smlouvy. Dovedil tedy, že si žalobkyně vzájemně protiřečí. Podotkl dále, že problematika práva uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu pouze na část díla se v předmětné situaci nevztahuje přímo ke způsobu stanovení ceny zakázky, ale k tomu, že není dopředu známo, na jakou část díla si žalobkyně toto právo vyhradila, a tudíž nebyl předem znám ani rozsah zbylých částí zakázky. Stejně tak ze zadávací dokumentace jednoznačně nevyplývá, podle jakých hodnotících kritérií byl vítězný uchazeč na zbylou část zakázky vybrán. Kdyby byly předem definovány výše popsané okolnosti, mohl se do výběrového řízení přihlásit mnohem širší okruh potenciálních uchazečů. Kromě toho sjednání smlouvy o dílo na předem nespecifikovanou část díla staví celé výběrové řízení do situace, kdy není předmět výběrového řízení v souladu s předmětem smlouvy o dílo. Zvolený postup žalobkyně se tak stává neprůhledným, netransparentním a nepřezkoumatelným. Žalovaný rovněž připomenul, že zajištění financování projektu pomocí úvěru poskytnutého bankou nemůže mít vliv na hodnocení podmínek rozhodnutí o poskytnutí dotace. Znovu připomenul, že potencionálním uchazečům nebylo dopředu známo, na jakou část díla uzavře žalobkyně s vítězným uchazečem smlouvu o dílo, a tudíž nemohly ani dopředu znát rozsah zbylých částí zakázky. Jedná se tak o další důkaz netransparentnosti postupu žalobkyně v rámci výběrového řízení. Žalovaný uvedl, že v situaci, kdy dojde k rozdělení zakázky na etapy, spočívá transparentnost výběrového řízení v předchozím jasném vymezení rozsahu jednotlivých etap hodnotících kritérií. Žalobkyně ovšem dopředu žádným způsobem rozsah jednotlivých etap nespecifikovala. Až v následné smlouvě o dílo rozdělila zakázku na etapy, přičemž u první z nich přesně specifikovala její rozsah. Sjednání smlouvy o dílo na předem nespecifikovanou část díla staví celé výběrové řízení do situace, kdy není předmět výběrového řízení v souladu s předmětem smlouvy o dílo. Uchazečům byl sice sdělen rozsah celé zakázky, ale rozsah

source not found.

jednotlivých částí žádný z nich dopředu neznal. V případě, kdy by žalobkyně jejich rozsah přesně specifikovala, mohl být okruh potencialních uchazečů mnohem širší. Smlouva o dílo uzavřená s vítězným uchazečem tak nebyla v souladu s návrhem smlouvy.

Vzhledem k tomu, jak žalovaný dále uvedl, že vysoutěženým termínem realizace zakázky, který žalobkyně v zadávací dokumentaci ohodnotila 50 % vahou, bylo 30. 11. 2009 a následně bylo dodatkem č. 1 ke smlouvě o dílo ze dne 30. 7. 2009 dohodnuto dodání a montáž díla – klimatizace – se zahájením montáže v lednu 2010 a dokončením ke dni 31. 7. 2010, tedy po vysoutěženém termínu, došlo k porušení pravidel pro výběr dodavatelů platných od 14. 9. 2007. Žalovaný upozornil na Pravidla 07, bod 3., dle něhož „zadavatel není oprávněn měnit vysoutěžené podmínky, tj. podmínky, které byly výsledkem zadávacího řízení a za kterých byla uzavřena smlouva. Žalovaný podotkl, že smlouva o dílo uzavřená na první etapu zakázky byla sice ukončena na základě dodatku ke smlouvě o dílo tak, že bylo dohodnuto ukončení stavebních prací a jejich předání objednateli ke dni 7. 8. 2009, nicméně dodávka a montáž klimatizace měla být zahájena až v lednu 2010 a dokončena do 31. 7. 2010. Žalobkyní namítané argumenty nemohou mít dle žalovaného vliv na skutečnost, že dodávka a montáž klimatizace nebyly provedeny ve vysoutěženém termínu, který nabídl vítězný uchazeč. Dle dodatku ke smlouvě o dílo bylo dohodnuto dodání a montáž klimatizace nejpozději do 31. 7. 2010, vítězný uchazeč ovšem nabídl termín 30. 11. 2009. Považoval za prokazatelné, že původní vysoutěžený termín 30. 11. 2009 byl změněn vlivem stanovení pozdějšího data ukončení díla na den 31. 7. 2010. Tímto postupem zadavatel změnil vysoutěžené podmínky a porušil tak podmínku Pravidel 07 uvedenou v bodu 3. Žalovaný zdůraznil, že zadavatel není oprávněn měnit vysoutěžené podmínky. Pokud by měl v úmyslu měnit tyto podmínky dodavatel, zadavatel by k tomuto kroku stejně tak dle Pravidel 07 nemohl přistoupit.

Dále žalovaný k námitce žalobkyně, že Ministerstvo průmyslu a obchodu neshledalo ve formě zadávacího řízení žádné pochybení, uvedl, že upozornění na nesrovnalosti ze strany poskytovatele dotace nemůže ovlivnit výsledky kontrolního zjištění finančních orgánů. Odkázal přitom na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 1 Afs 60/2012.

K otázce výběrového řízení vypsání Státním ústavem pro kontrolu léčiv odkázal žalovaný na str. 26 zprávy o daňové kontrole.

2. Benchmarkingová studie – Porovnání možností a potenciálu centra výzkumu, vývoje a inovací IT v mezinárodním měřítku

K dané otázce žalovaný uvedl, že žalobkyně požadovala splnění kvalifikačních předpokladů uchazečů v zadávací dokumentaci a to konkrétně v bodě 2. Zde stanovila požadavek na vydání dokladů k oprávnění k podnikání a seznamu minimálně dvou zakázek s mezinárodní působností realizovaných v posledních třech letech. Dále žalovaný upozornil, že Pravidla 08 v bodě 10 upravují taxativní výčet požadavků na zadávací dokumentaci. Je zde mimo jiné uvedeno, že tato dokumentace musí obsahovat požadavky na splnění kvalifikačních předpokladů uchazečů. Žalobkyně tím, že stanovila v zadávací dokumentaci dva požadavky na splnění kvalifikačních předpokladů uchazečů, omezila okruh těchto uchazečů pro účely uzavření smlouvy a pro výběr vhodného dodavatele k uzavření smlouvy na

source not found.

plnění veřejné zakázky. Žalovaný dospěl k závěru, že kvalifikační kritéria stanovila žalobkyně v zadávací dokumentaci dostatečně. Uvedl, že z předložené zadávací dokumentace jednoznačně vyplývá, že mezi požadavky, které byly součástí kvalifikačních kritérií, patřily pouze doklady k oprávnění k podnikání a seznam minimálně dvou zakázek s mezinárodní působností realizovaných v posledních třech letech, nikoliv kvalifikace v oblasti konzultačních služeb. Jako doklad k oprávnění k podnikání v rámci požadavku na splnění kvalifikačních předpokladů předložil vítězný uchazeč výpis z registru ekonomických subjektů ke dni 2. 2. 2002, v němž byla uvedena jeho činnost jako činnost ostatních organizací sdružujících osoby za účelem prosazování společných zájmů. Dále předložil osvědčení o registraci k DPH a stanovy sdružení. Žalovaný považoval za zřejmé, že služby v oblasti vyhodnocování kvality a efektivity a také tvorba metodických materiálů se vážou k posláním sdružení, které v žádném ze svých bodů blíže neuvádí, že by posláním sdružení bylo vypracování studie v oblasti rozvoje informačních technologií, která byla předmětem plnění veřejné zakázky. Žalovaný dále k námitce žalobkyně, že správce daně nezohlednil kvalifikaci osob, uvedl, že žalobkyně v zadávacím řízení v rámci požadavků na splnění kvalifikačních předpokladů uchazečů kritérium kvalifikace osob zaměstnaných u jednotlivých uchazečů nepožadovala. Dále se žalovaný zabýval podmínkou uvedenou v Pravidlech 08 pod bodem 10 písm. c), která upravuje obsah zadávací dokumentace: „Zadávací dokumentace obsahuje kritéria pro hodnocení, přitom každé musí mít předem stanovenou svoji váhu a způsob hodnocení nabídek.“ Z této podmínky žalovaný dovodil, že pro splnění povinnosti stanovit způsob hodnocení nabídek není dostačující uvést do zadávací dokumentace pouze vzorec bez dalšího upřesnění, především pokud se jedná o kvalitativní kritérium, jakým „navržené řešení realizace studie“ je. Uvedl, že zadávací dokumentace sice obsahuje bod 4.1 „způsob hodnocení nabídek“, nicméně dílčí hodnotící kritérium uvedené v bodě 4.1.2 „navržené řešení realizace studie“ zadávací dokumentace neobsahuje návod, podle kterého by členové komise mohli posoudit vhodnost případných nabídek, nýbrž vzorec pro výpočet bodů připadajících na jednotlivé nabídky při stanovené váze kritéria. Žalovaný v této souvislosti považoval za irelevantní námitku žalobkyně, že hodnotící kritéria nebyla uvedena ve výzvě, a přesto si zadávací dokumentaci vyzvedl pouze jediný uchazeč. Klíčovým kritériem výběru vhodných uchazečů je dle žalovaného nastavení kvalifikačních předpokladů a hodnotících kritérií přímo v zadávací dokumentaci. Vítězným uchazečem se poté stane ten, který získá nejvíce bodů v rámci celého výběrového řízení bez ohledu na to, jestli byla nebo nebyla hodnotící kritéria uvedena ve výzvě pro podání nabídek. Žalovaný tak dospěl k závěru, že žalobkyně nepostupovala v souladu s Pravidly 08, čímž porušila podmínku rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu uvedenou v hlavě I. čl. II. odst. 2 písm. d).

3. Konzultační služby

Při posouzení dané odvolací námitky odkázal na stranu 23 až 30 napadeného rozhodnutí o odvolání.

III. Vyjádření žalovaného k žalobě

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný reagoval na jednotlivé procesní námitky žalobkyně následujícím způsobem.

1. Nedostatečné zohlednění důkazů, nedostatečné vyjádření se k důkazům.

Žalovaný konstatoval, že se v průběhu řízení může ukázat, že určitá dokazována skutečnost byla sice provedením důkazů prokázána, ale není právně významná, což také v tomto případě nestalo. Uvedl, že pouze některá žalobkyní předložená vyjádření byla shledána v dané věci irelevantními, jejich podrobné posouzení totiž nemohlo mít vliv na stanovení odvodu za porušení rozpočtové kázně. Jednalo se například o posouzení viny na straně zadavatele či dodavatele, kdy rozpočtová pravidla a podmínky nezohledňují při porušení rozpočtové kázně jakékoliv zavinění.

2. Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správce daně a žalovaného

K této námitce žalovaný uvedl, finanční orgány nejsou oprávněny zkoumat, jaký postup žalobkyně by byl v jejím případě správný. Jejich pravomocí je pouze správné zjištění a stanovení daní a zabezpečení jejich úhrady.

3. Porušení práva na spravedlivý proces

Právo na spravedlivý proces nelze dle žalovaného vztáhnout k odůvodnění rozhodnutí. Týká se totiž zákonného postupu, který vede k řádně zjištěnému skutkovému stavu věci. Žalovaný trval na tom, že danému požadavku bylo v rámci celého daňového řízení vyhověno.

4. Porušení principu právní jistoty a principu legitimního očekávání

K dané námitce žalovaný uvedl, že k vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně je oprávněn finanční úřad v souladu s ust. § 4 a odst. 3 a 9 zákona číslo 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „rozpočtová pravidla“) ve spojení s ustanovením § 139 a 147 daňového řádu. V daném případě bylo konkrétně zjištěno porušení podmínky uvedené v bodu 2 písm. d) čl. II. hlavy I. Podmínek, dle kterého má příjemce dotace postupovat při výběru dodavatelů v souladu se zákonem o veřejných zakázkách a podle pravidel pro výběr dodavatelů, která tvoří přílohu Podmínek. Žalobce porušil podmínku tím, že nezpracoval zadávací dokumentaci v souladu s pravidly pro výběr dodavatelů.

5. Materiální aspekt a likvidační důsledky

Žalovaný zdůraznil, že správce daně je při zjištění porušení rozpočtové kázně povinen, nikoliv pouze oprávněn, stanovit odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši, která je stanovena zákonem. Za neoprávněné použití prostředků dotace ve smyslu ust. § 3 písm. e) rozpočtových pravidel se považuje dle č. VII. odst. 2 Podmínek poskytnutí dotace také porušení těchto Podmínek. Odvod za porušení rozpočtové kázně byl tedy stanoven dle čl. VIII. odst. 4 Podmínek poskytnutí dotace, a to ve výši, v jaké byla porušena rozpočtová kázeň. Vzhledem k tomu, že nebyla porušena žádná z podmínek uvedená v odstavcích 1 čl. VIII. Podmínek, nebyl stanoven odvod ve 100 % výši dosud vyplacené dotace. Stejně tak v tomto případě nebyla porušena podmínka uvedená v odst. 2, nebyl tedy stanoven odvod ve výši do 5 % do celkové částky dotace. Žalovaný podotkl, že nemá a v tomto ohledu žádné moderační právo, nelze tedy upravit výši odvodu dle správního uvážení.

6. Shrnutí a závěr

K otázce výběrového řízení na zakázku rekonstrukce objektu žalovaný setrval na svém stanovisku, že bylo netransparentní, neboť celková cena díla byla v návrhu

source not found.

smlouvy o dílo stanovena ve výši 13 mil. Kč, přičemž při uzavření smlouvy o dílo již byla zmiňována pouze první etapa ve výši 8 mil. Kč. Přestože má kalkulace dle smlouvy vycházet ze stavu března 2008, jde fakticky o změny ve výsledné ceně, která se liší o více než 4 mil. Kč. Cena zakázky vzešlá z výběrového řízení má být dle žalovaného cenou konečnou. Dále upozornil, že členění zakázky na etapy nebylo v zadávací dokumentaci žádným způsobem specifikováno. Žalobkyní nastavená údajná flexibilita sestavení jednotlivých etap zakázky dle aktuálních potřeb a finančních možností žalobkyně jen potvrzuje žalovaným tvrzenou netransparentnost. Žalovaný měl rovněž za to, že nedodržením podmínky pravidel pro výběr dodavatelů v souvislosti s termínem montáže klimatizace dne 31. 7. 2010, tedy 8 měsíců po vysoutěženém termínu, došlo k porušení obecných pravidel v bodě 3, dle nichž žalobkyně nebyla oprávněna měnit vysoutěžené podmínky, tedy podmínky, které byly výsledkem zadávacího řízení. Žalovaný rovněž upozornil, že rozpočtová pravidla neumožňují posuzovat porušení rozpočtové kázně z hlediska zavinění. Proč tedy k prodloužení termínu došlo je za této situace zcela irelevantní.

V otázce benchmarkingové studie setrval žalovaný na svém závěru, odlišném od stanoviska správce daně, že žalobkyně v zadávací dokumentaci stanovila dostatečně kvalifikační kritéria pro výběr uchazečů. Trval však také na svém stanovisku, že nezisková organizace, která byla vítězem zakázky, tedy Centrum komunitní práce Ústí nad Labem, nemá ve svém poslání zpracování jakýchkoliv studií v oblasti IT. Nesouhlasil tak s tvrzením žalobkyně, že samotnou zpracovanou studii je třeba považovat za prokázání kompetentnosti vybraného uchazeče. Uvedl, že aby mohl zmíněný subjekt provozovat tuto činnost, která není jeho posláním, musel by mít živnostenské oprávnění k provozování této činnosti a účtovat o ní jako o zdanitelných příjmech nesouvisejících s jeho posláním. Tato skutečnost však nebyla předmětem proběhlé daňové kontroly. Dále uvedl, že zadávací dokumentace musí podle Pravidel 08 bod 10 písm. c) obsahovat kritéria pro hodnocení a způsob hodnocení nabídek. Ten však byl žalobkyní formulován matematickým vzorcem, kterým lze navržené řešení realizace studie jakožto kvalitativní kritérium velmi těžko postihnout, navíc ze zadávací dokumentace není vůbec zřejmé, čím se členové hodnotící komise mají při posuzování vhodnosti nabídek řídit. Tím dle žalovaného žalobkyně nepostupovala v souladu s Pravidly 08.

K žalobní námitce týkající se veřejné zakázky na konzultační služby odkázal žalovaný na vyjádření k benchmarkingové studii.

IV. Replika žalobkyně k vyjádření žalovaného

a/ Výběrové řízení na rekonstrukci objektu

Žalobkyně upozornila, že realizovala výběrové řízení na celý projekt rekonstrukce, neboť ta spočívala v pracích, které na sebe navazují a vzájemně spolu souvisejí, a proto měla zájem, aby celou rekonstrukci objektu realizoval jeden dodavatel. Následně pak vybrala nejvýhodnější nabídku pro realizaci celé rekonstrukce dle kritérií stanovených zadávací dokumentací, neboť potřebovala dodavatele, který byl schopen provést celou rekonstrukci objektu v nejkratším čase a zároveň akceptoval možnosti žalobkyně tak, že by případně realizoval pouze její část dle finančních možností žalobkyně. Tuto možnost bez námitek akceptovali všichni zúčastnění uchazeči a s vědomím této výhrady žalobkyně vypracovala své nabídky. Následně však z finančních důvodů uzavřela s vítězným uchazečem

source not found.

smlouvu pouze na část rekonstrukce objektu. Měla tak za to, že uzavřením smlouvy pouze na část zakázky nebyla Pravidla pro výběr dodavatelů nijak porušena. Vyslovila rovněž přesvědčení, že ani termín dokončení rekonstrukce nebyl posunut. Dodavatel byl připraven dílo v termínu dokončit, protože to však nebylo fakticky možné, předal žalobkyni dílo s nedodělkami a ty byly následně odstraněny. Termín kolaudace byl pak řádně dodržen. Žalobkyně tak měla za to, že šlo o nepředvídatelné okolnosti vylučující její odpovědnost za případné porušení článku VII. odst. 5 Podmínek.

b/ Výběrové řízení na benchmarkingovou studii

Žalobkyně uvedla, že v daném výběrovém řízení stanovila požadavky na kvalifikační předpoklady co nejširěji, aby dala všem možným subjektům příležitost se výběrového řízení zúčastnit a nabídnout možné řešení realizace studie. K námitce žalovaného, dle níž měl mít vybraný subjekt živnostenské oprávnění k provozování činnosti, která není jeho posláním, žalobkyně uvedla, že pokud nezisková organizace vykoná vedlejší výdělečnou činnost, avšak tuto nevykonává soustavně, není tím naplněna definice živnosti podle příslušného zákona. To však nepopírá, že konkrétní nezisková organizace může disponovat personálem, který má dostatečné znalosti a zkušenosti pro provedení dané činnosti.

c/ Výběrové řízení na konzultační služby

Žalobkyně uvedla, že nemohla mít dopředu představu, podle jakých aspektů bude míru vhodnosti řešení posuzovat. Bylo na uchazečích, aby v nabídce prezentovali navrhované řešení tak, že z něj bude zřejmé, že za takových podmínek studie nejlépe naplní potřeby žalobkyně. To dle jejího názoru nebylo nijak v rozporu s relevantními pravidly pro výběr dodavatelů. Žalobkyně poukázala na dokument Meze použití dílčího kritéria kvality plnění a problematika stanovování vah kritérií Ministerstva průmyslu a obchodu, který k žalobě přiložila. Dle tohoto stanoviska lze použít jako hodnotící kritérium kvalitu plnění, kdy je však třeba blíže specifikovat, co se bude v rámci tohoto kritéria hodnotit, a následně ve zprávě o posouzení nabídek uvést, jak se s tím hodnotící komise vypořádala. Dále dle daného stanoviska v rámci hodnotícího kritéria kvalita plnění mohou být hodnoceny zejména takové parametry, jako např. návrh postupu řešení úkolu nebo doplňkové služby poskytnuté v rámci ceny, apod. Žalobkyně tak měla za to, že parametr „návrh postupu řešení úkolů“ zcela odpovídá hodnotícímu kritériu žalobkyně „navržené řešení realizace studie“. Pokud tedy tento parametr samotných považuje ministerstvo za dostatečně zpřesňující v případě obecného hodnotícího kritéria „kvalita a plnění“, je nutné jej považovat za dostatečně přesný i v případě, že je tento parametr samotný použit jako hodnotící kritérium. Vzhledem k tomu, že byla podána pouze jediná nabídka, bylo porovnání nabídek irelevantní.

Žalobkyně přitom odkázala na judikaturu Nejvyššího správního soudu, z níž dovodila, že „nikoliv každé porušení příslušné povinnosti je zároveň neoprávněné použití prostředků a jako takové musí být vráceno zpět do veřejného rozpočtu (a rozsudek ze dne 16. 7. 2008, čj. 9 Afs 202/2007-68). Žalobkyně upozornila, že finanční prostředky čerpané z dotace byly plně použity na projekt, na nějž byla dotace poskytnuta, daný projekt byl pak plně realizován a všechny přidělané prostředky byly využity hospodárně a dle investičního záměru.

V. Jednání ve věci

source not found.

Při nařízeném jednání zástupkyně žalobkyně soudu předložila k důkazu srovnávací tabulku nabídek účastníků výběrových řízení, aby shrnula a názorně ukázala, že postup žalobkyně při výběru byl zcela v souladu s výsledky tohoto řízení. Dále předložila úplný rozpis jednotlivých položek a krycí list rozpočtu na první etapu, který byl součástí smlouvy o dílo s vítězným uchazečem. Dále uvedla, že při svém rozhodování měl žalovaný i prvoinstanční správní orgán přihlédnout k pokynu č. GFŘ-D-17, v němž jsou stanoveny zásady k rozhodování ve věci žádosti o prominutí odvodů a penále za porušení rozpočtové kázně. Podle žalobkyně by bylo zcela proti smyslu tohoto pokynu a logiky věci, aby byl odvod ukládán a poté posuzována žádost o prominutí odvodu, příp. penále, když je možno tyto zásady uplatnit už při samotném rozhodování o odvodu. Žalovaný tedy tyto zásady měl promítnout do svého rozhodnutí, což neučinil. Dále žalobkyně uvedla, že žalovaný ve svém nálezu rozporuje transparentnost provedené veřejné zakázky, a to zvláště v tom smyslu, že uzavřená smlouva pouze na část rekonstrukce nemusí být za každých podmínek uzavřena s uchazečem, který podal nejvýhodnější nabídku. Předložená tabulka dle žalobkyně jednoznačně prokazuje, že neexistuje žádná smysluplná kombinace jednotlivých etap tak, aby jakákoliv část realizované zakázky byla výhodněji naplněna jiným uchazečem. Toto tvrzení podložila žalobkyně detailními seznamy výměr, které jsou součástí srovnávací tabulky a byly součástí nabídek jednotlivých uchazečů. Každou výměru lze pokládat za miniaturní etapu, u níž je uveden předmět činnosti, rozsah a jednotková cena. Žalobkyně zdůraznila, že princip transparentnosti je také potvrzen tím, že všichni uchazeči měli stejné podmínky a věděli, že žalobkyně může odebrat třeba jen nepatrnou část zakázky. Argumentace, že diskriminace těch uchazečů, kteří by byli schopni realizovat část zakázky, není relevantní, protože žalobkyně si přála takové uchazeče o veřejnou zakázku, kteří by byli schopni udělat celou rekonstrukci a zároveň by jim nevadilo realizovat pouze zanedbatelnou část. Dále uvedla, že se žalobkyně dostává do složité situace za předpokladu, že poskytovatel dotace, kterým je Ministerstvo průmyslu a obchodu, po provedené kontrole uzavře, že byly podmínky dotace splněny a posléze kontrolní orgán, kterým je finanční úřad, dojde k opačnému názoru.

Pověřená pracovnice žalovaného odkázala na rozsáhlou judikaturu soudu, podle které není správce daně povinen se řídit stanoviskem poskytovatele dotace. Za poskytnutou dotaci odpovídá její příjemce a z toho také správce daně a žalovaný vycházel.

VI. Skutkové hodnocení a právní závěry krajského soudu

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí v řízení podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a dospěl v kontextu s žalobními námitkami k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

K projednávané věci krajský soud předně konstatuje, že při přezkoumání napadeného rozhodnutí vycházel ze závazné judikatury Nejvyššího správního soudu. Z ní dovodil (rozsudek ze dne 29. 10. 2009, čj. 1 Afs 100/2009-63), že „Dle ust. § 14 odst. 1 zákona o rozpočtových pravidlech není na dotaci právní nárok, pokud zvláštní zákon nestanoví, jinak....., podstatné je, že poskytování dotací ze státního rozpočtu je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace..... Záleží pak na příjemci dotace, zda požadované podmínky akceptuje. Samotným smyslem

source not found.

aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodiní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodiní není na rozdíl od soukromoprávních vztahů jeho protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána..... Poskytovatel dotace je povinen v rozhodnutí rozlišit podmínky pro použití poskytnutých prostředků, jejichž porušení bude postihováno odvodem za porušení rozpočtové kázně. Z toho vyplývá, že podle uvedeného právního předpisu poskytovatel podpory může stanovit, jaké jednání či opomenutí jejího příjemce považuje za porušení rozpočtové kázně.“ Dále krajský soud připomíná judikaturu Nejvyššího správního soudu obsaženou v jeho rozsudku ze dne 28. 2. 2014, čj. 5 Afs 90/2012-33, dle níž „nelze odhlédnout ani od toho, že v závislosti na formě a podmínkách poskytnutí dotace může být na straně příjemce dotace realizace akce například spojena i spotřebou uzavření úvěrových smluv..... Za dodržení podmínek, které se vážou k udělené dotaci, přitom nese odpovědnost právě příjemce dotace. Vstupuje-li však tento příjemce do uvedených rizik, je také proto nezbytné trvat na tom, aby podmínky poskytovatele dotace byly i při zvolené obecné formulaci natolik určité, aby si příjemce byl vědom postupu, jenž je poskytovatelem vyžadován pro zdárný průběh realizace výběrového řízení a toho, že v případě dodržení dotačních podmínek bude jeho investice kryta.“

Krajský soud ze skutkových okolností projednávané věci obsažených ve správním spise zjistil, že žalobkyni byla na projekt „Centrum výzkumu, vývoje a inovací IT“ poskytnuta dotace a to na základě rozhodnutí Ministerstva průmyslu a obchodu ze dne 28. 4. 2009. Nedílnou součástí tohoto rozhodnutí byly i Podmínky poskytnutí dotace ze státního rozpočtu ČR a prostředků strukturálních fondů ES. Přílohu těchto podmínek tvořila Pravidla označená body 1. až 9.

Na základě daňové kontroly zahájené u žalobkyně dne 27. 2. 2012 dospěl správce daně k závěru, že žalobkyně nedodržela u tří výběrových řízení a to konkrétně řízení na rekonstrukci objektu Centra výzkumu, vývoje a inovací, dále u výběrového řízení na benchmarkingovou studii a u výběrového řízení na konzultační služby zaměřené ke zvýšení kvality v rámci Centra výzkumu, vývoje a inovací podmínky pro čerpání poskytnuté dotace.

Krajský soud po provedeném přezkumném řízení dospěl ve shodě s názorem žalovaného k závěru, že žalobkyně nepostupovala při čerpání dotace v souladu s podmínkami a pravidly, k jejichž dodržování byla shora zmiňovaným rozhodnutím Ministerstva průmyslu a obchodu zavázána, proto žalobu označil za nedůvodnou.

Krajský soud se prvotně zabýval žalobní námitkou, dle níž Ministerstvo průmyslu a obchodu, jakožto poskytovatel dotace neshledalo při čerpání dotace žádná pochybení. Při hodnocení této námitky vycházel soud stejně jako žalovaný ze závazné judikatury Nejvyššího správního soudu, který se danou problematikou již zabýval a to např. v rozsudku ze dne 30. 10. 2012, sp. zn. 1 Afs 60/2012. Nelze než upozornit na jeho závěry, dle nichž „za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost. Opačný výklad by vedl ke stavu, kdy by byl příjemce dotace zbaven veškeré odpovědnosti za nesrovnalosti, které nebyly oznámeny poskytovatelem“. Z uvedené judikatury tedy jednoznačně vyplývá, že se žalobkyně nemůže své povinnosti dodržovat závazné podmínky při čerpání dotací

source not found.

zhostit odkazem na závěry Ministerstva průmyslu a obchodu, z nichž žádná pochybení nevyplynula. Odpovědnost za nesrovnalosti zjištěné kontrolním finančním orgánem nese výlučně příjemce dotace a to i za situace, kdy poskytovatel dotace činnost příjemce dotace neoznačil za chybnou.

1. Rekonstrukce objektu

V případě použité dotace na rekonstrukci objektu Centra výzkumu vývoje a inovací se krajský soud přiklonil k názoru žalovaného, že postup žalobkyně při zadávání veřejné zakázky nesplňoval podmínky transparentnosti a přezkoumatelnosti.

Zadávací dokumentace, o níž žalobkyně opírá svoje tvrzení o řádném splnění Pravidel pro výběr dodavatelů, sice obsahuje podmínku zadavatele pro vyhrazení práva uzavřít s vítězným uchazečem smlouvu pouze na část díla, nicméně z této podmínky nelze dovodit, na jakou část díla si žalobkyně toto právo vyhradila. Další doklady ve spise založené, tedy krycí listy, protokol o jednání hodnotící komise i jednotlivé nabídky nesvědčí o tom, že by již v rámci výběrového řízení byly jednotlivé práce rozčleněny na dílčí zakázky. Předmět výběrového řízení tak nebyl v souladu s předmětem uzavřené smlouvy o dílo. Z průběhu výběrového řízení lze totiž dovodit, že teprve po ukončení výběrového řízení se žalobkyně dohodla a to pouze s vítěznou stranou, že rekonstrukce bude probíhat na etapy a tomuto ujednání odpovídala i výsledná dohodnutá cena. Ani z dalších ve spise založených nabídek nelze dovodit, že by v podrobné zadávací dokumentaci byla celková rekonstrukce objektu rozdělena na přesně vymezené etapy. Dané důkazy tedy jednoznačně svědčí ve prospěch závěru, že výběrové řízení nesplňovalo podmínku transparentnosti. Důkazní břemeno přitom za této situace nesporně vázlo na žalobkyni. Ta svoje tvrzení, že vyhrazením práva realizovat pouze část zakázky zvolila optimální formu zadávání pro danou situaci, nepodložila potřebnými důkazy. Její důkazní nouze přitom nemůže být nahrazena podrobným tvrzením o řešení její finanční situace formou úvěru a nastíněnou úvahou o rozdělení jejího případného finančního plnění na etapy z důvodu předem nepředpokladatelných výdajů v budoucnu. Jestliže tedy žalobkyně v zadávací dokumentaci případným uchazečům nesdělila, na jakou část zakázky smlouvu s vítězným uchazečem uzavře, nebyl tudíž logicky, jak ostatně zmiňuje i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, dopředu zřejmý ani rozsah ostatních zbylých částí zakázky. Lze tedy jednoznačně uzavřít, že žalobkyně rozsah jednotlivých etap dopředu nesdělila a k rozdělení došlo až při uzavření smlouvy s vítězným uchazečem.

Dále krajský soud přisvědčil názoru žalovaného, že žalobkyně nedodržela pravidla pro výběr dodavatelů tím, že v průběhu realizace díla změnila vysoutěžené podmínky. Jednalo se o termín dodání a montáže klimatizace, kdy dodatkem ke smlouvě o dílo byl dohodnut termín dokončení na den 31. 7. 2010, navzdory tomu, že dokončení a předání díla bylo domluveno k datu 31. 7. 2009. Nedodržení dané podmínky pravidel pro výběr dodavatelů nemůže být ze strany žalobkyně ospravedlněno argumentací o zhoršené finanční situaci a konstatováním, že byly pokryty uznatelné náklady. Uvedená obhajoba žalobkyně ji nemůže vyvinít z faktu, že provedla změnu vysoutěžených podmínek navzdory zákazu vymezenému v pravidlech pro výběr dodavatelů.

2. Benchmarkingová studie, 3. Konzultační služby

source not found.

V případě benchmarkingové studie a veřejné zakázky na konzultační služby zaměřil krajský soud pozornost především na otázku kvality zpracování zadávací dokumentace. Při porovnání jejího obsahu s požadavky závazně stanovenými v Pravidlech 08 v bodě 10 dospěl ke zjištění, že žalobkyně těmito požadavkům nedostála. V zadávací dokumentaci, jak ostatně konstatoval i žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, nejsou dostačujícím způsobem stanovena jednotlivá kritéria hodnocení a způsob hodnocení nabídek. Pokud totiž žalobkyně v zadávací dokumentaci stanovila pouze vzorec pro určení počtu bodů dílčího kritéria, aniž by dále stanovila jednotlivá kritéria hodnocení, tedy bližší podmínky pro výběr jednotlivých uchazečů, nelze než konstatovat, že závazným podmínkám stanoveným v Pravidlech 08 nedostála. Zadávací dokumentace obsahuje způsob hodnocení nabídek, absentuje v ní však jakýkoliv návod, dle něhož by měla být posuzována vhodnost nabídek. Lze tak přisvědčit názoru žalovaného, že zadávací dokumentace musí dle pravidel obsahovat kritéria pro hodnocení a způsob hodnocení nabídek.

4. Další žalobní námítky

a/ Nedostatečné zohlednění důkazů, nedostatečné vyjádření k důkazům

Z důkazního řízení provedeného správcem daně a následně i žalovaným vyplynulo, že bylo provedeno v souladu se zásadou volného hodnocení důkazů. Žalovaný v napadeném rozhodnutí nejprve ozřejmil podklady, které se staly předmětem důkazního řízení, přičemž současně zdůvodnil, ke kterým z předložených důkazů nelze přihlídnout a proč je nutné je z důkazního řízení vyloučit. Jeho postup tak odpovídal dle krajského soudu požadavkům daňového řádu stanoveným v jeho ust. § 8 a následujících.

b/ Nepřezkoumatelnost rozhodnutí správce daně a žalovaného

Z napadeného rozhodnutí, jak ostatně vyplývá ze shora uvedeného, nepochybně vyplývá, jaké okruhy činnosti žalobkyně byly předmětem kontroly a následně vyměřeného odvodu za porušení rozpočtové kázně. Z napadeného rozhodnutí je dostatečně zřejmé, jak žalovaný jednotlivé důkazy hodnotil a jaké právní závěry po zhodnocení zaujal. Nelze tedy souhlasit se závěrem žalobkyně, že žalovaný opomněl hodnotit její námítky týkající se transparentnosti postupu při realizaci veřejné zakázky a argumentů vztahujících se k chybě v projektové dokumentaci, když těmito otázkami se žalovaný podrobně zabýval na str. 5 až 10 a str. 15 napadeného rozhodnutí. Rovněž tak nelze souhlasit s tím, že by se žalovaný nevypořádal s argumenty dotýkajícími se negativních následků jednání žalobkyně při realizaci veřejné zakázky, argumenty ohledně kontroly provedené Ministerstvem průmyslu a obchodu a argumenty dotýkajícími se hodnotících kritérií v případě studie a konzultačních služeb. Na tyto námítky žalovaný přezkoumatelným způsobem reagoval na str. 15., str. 20 a str. 28 napadeného rozhodnutí.

c/ Porušení práva na spravedlivý proces

Jak vyplývá z předcházejícího hodnocení žalobní námítky, žalovaný se dle názoru krajského soudu dostatečným způsobem vypořádal s jednotlivými odvolacími námítkami. Pokud žalobkyně žalovanému vytýká, že napadené rozhodnutí nesplňovalo požadavky na jasnotu a logičnost, krajský soud se nemohl s touto žalobní námitkou ztotožnit. Navíc zdůrazňuje, že právo na spravedlivý proces nemohlo být a ani nebylo žalobkyni upřeno, když z daňového řízení jasně vyplývá, že při zahájení daňové kontroly i v jejím průběhu správce daně a následně v odvolacím řízení i žalovaný řádně dbali, aby práva žalobkyně na spravedlivý proces byla zachována.

d/ Porušení principu právní jistoty a principu legitimního očekávání

Žalobkyně opět v této žalobní námitce upozornila na kontrolu provedenou Ministerstvem průmyslu a obchodu a její závěry se zdůrazněním, že správce daně měl k těmto výsledkům kontroly přihlédnout. S danou námitkou a problematikou závaznosti závěrů Ministerstva obchodu se již krajský soud vypořádal výše. V návaznosti na již vyslovené závěry znovu konstatuje, že postupem žalovaného nedošlo k porušení principu právní jistoty ani principu legitimního očekávání. Žalovaný proto zákonně v reakci na tuto námitku odkázal na ust. § 44a rozpočtových pravidel, které stanoví zásady pro vyměření odvodu za porušení rozpočtové kázně, ve vazbě na ust. § 139 a § 147 daňového řádu s upozorněním, že povinností příjemce dotace je rovněž dodržení taxativně vymezených podmínek, které tvoří nedílnou součást rozhodnutí o poskytnutí dotace.

e/ Materiální aspekt

Krajský soud nemohl přisvědčit ani námitce žalobkyně, že při uložení odvodu za porušení rozpočtové kázně mělo být přihlédnuto ke skutečnosti, že její jednotlivá případná pochybení nezapříčinila žádné negativní dopady, neboť jejím jednáním nebyl nikdo poškozen. K tomu lze pouze konstatovat, že institut „neoprávněné použití prostředků dotace“ je přesně specifikován v ust. § 3 písm. e) rozpočtových pravidel a kontrolou dodržování podmínek při čerpání dotace je pověřen správce daně. Jeho povinností je v rámci správy daní dbát, aby rozpočtová kázeň nebyla porušována. V případě zjištění, že dotační podmínky nebyly při čerpání dotace dodrženy, je jeho povinností stanovit odvod za porušení rozpočtové kázně. Zmíněný právní předpis přitom již správci daně nedává jakoukoliv možnost zohlednit například skutečnost, že nedodržením podmínek čerpání dotace nebyl nikdo poškozen.

f/ Likvidační důsledky

Krajský soud se nemohl ztotožnit ani s názorem žalobkyně odkazujícím na závaznou judikaturu Ústavního soudu, dle něhož je vyloučeno uložit podnikajícím fyzickým i právnickým osobám takovou pokutu, která by zničila jejich majetkovou základnu pro další podnikání. Podotýká pouze, jak již ostatně učinil i žalovaný ve svém vyjádření k žalobě, že v případě zjištění, že došlo k porušení rozpočtové kázně není správce daně oprávněn jakkoliv zákonem stanovenou výši odvodu moderovat. Žalobkyně vzpomínaný ústavní nálezný proto nelze na projednávanou věc aplikovat.

VII. Náklady řízení

Krajský soud neopomněl zabývat se v rámci přezkumného řízení ani otázkou nákladů řízení upravenou v ust. § 60 s.ř.s., dle něhož má právo na náhradu nákladů řízení ten účastník, který měl v řízení před soudem plný úspěch. V projednávané věci měl úspěch žalovaný, který při jednání před soudem požadoval náhradu nákladů řízení spočívajících v jízdě a stravě. Krajskému soudu je přitom známo, že na otázku náhrady nákladů řízení žalovaného, jakožto státního orgánu, existují doposud rozporné názory, proto byl daný spor předložen k vyřešení rozšířenému senátu Nejvyššího správního soudu (usnesení ze dne 27. 2. 2014, čj. 7 Afs 11/2014-32) ve smyslu ust. § 17 s.ř.s. Krajský soud tedy vyčká výsledku tohoto řízení a poté o nákladech řízení v dané projednávané věci rozhodne.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 29. ledna 2015

Mgr. Marie Kocourková, v.r.
předsedkyně senátu